01001092905010012

1907

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ **Αρ. Φύλλου 109**

29 Μαΐου 2001

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2915

Επιτάχυνση της τακτικής διαδικασίας ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων και λοιπές δικονομικές και συναφείς ρυθμίσεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΗ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Άρθρο 1

1. Όπου στις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αναφέρονται οι λέξεις «πρώτη συζήτηση» αντικαθίστανται με τη λέξη «συζήτηση».
2. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 115 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας οι λέξεις και οι αριθμοί «εκτός από την περίπτωση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 226» διαγράφονται.
3. Καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 147 παρ. 1 έως 5, 148 παρ. 2 και 149 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Άρθρο 2

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 178 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:
«1. Σε περίπτωση μερικής νίκης και μερικής ήττας κάθε διαδίκου, το δικαστήριο κατανέμει τα έξοδα ανάλογα με την έκταση της νίκης ή της ήττας του καθενός.»
2. Το άρθρο 179 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 179

Το δικαστήριο μπορεί να συμψηφίσει όλα τα έξοδα ή ένα μέρος τους, μόνο όταν πρόκειται για διαφορές ανάμεσα σε συζύγους ή σε συγγενείς εξ αίματος έως και το δεύτερο βαθμό ή όταν η ερμηνεία του κανόνα δικαίου που εφαρμόσθηκε ήταν ιδιαίτερα δυσχερής.»

Άρθρο 3

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 214Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:
«3. Στην κλήση για συζήτηση πρέπει να περιλαμβάνεται και πρόσκληση προς τον εναγόμενο να προσέλθει στο γραφείο του δικηγόρου του ενάγοντος ή στα γραφεία του δικηγορικού συλλόγου του τελευταίου ορισμένη ημέρα και ώρα, με αντικείμενο την απόπειρα εξώδικης επίλυσης της διαφοράς. Αν η επίσπευση γίνεται από τον εναγόμενο ή από άλλο διάδικο, αυτός προσκαλεί τον αντίδικο στο γραφείο του δικηγόρου του ή στα γραφεία του δικηγορικού συλλόγου του τελευταίου. Η ημερομηνία της πρώτης συνάντησης ορίζεται μέσα στο χρονικό διάστημα από τη δέκατη έως την τεσσαρακοστή πέμπτη ημέρα από την επίδοση της αγωγής. Ο προσκαλούμενος οφείλει να παραστεί με δικηγόρο ή να εκπροσωπηθεί από δικηγόρο εφοδιασμένο με την κατά το άρθρο 98 ειδική πληρεξουσιότητα. Στη συνάντηση μπορεί να κληθεί και ο τυχόν προσεπικαλούμενος.
Οι δικηγόροι μπορούν από κοινού να ορίσουν άλλη ημερομηνία συνάντησης ή να αναβάλλουν τη συνάντηση για άλλη ημέρα και ώρα σε ορισμένο τόπο, έως την τριακοστή πέμπτη ημέρα πριν από τη δικάσιμο, εφόσον απαιτείται για την εξώδικη επίλυση της διαφοράς.»
2. Όπου στο άρθρο 214Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αναγράφονται οι λέξεις «συμβιβαστική επίλυση διαφοράς» αντικαθίστανται με τις λέξεις «εξώδικη επίλυση διαφοράς».
3. Η διάταξη του άρθρου 214Α παρ. 9 δεύτερο εδάφιο του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργείται.

Άρθρο 4

Το άρθρο 224 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 224

Είναι απαράδεκτο να μεταβληθεί η βάση της αγωγής. Με τις προτάσεις που κατατίθενται κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 237 ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου μπορεί ο ενάγων να συμπληρώσει, να διευκρινίσει ή να διορθώσει τους ισχυρισμούς του, αρκεί να μην μεταβάλλεται η βάση της αγωγής.»

Άρθρο 5

Οι παράγραφοι 2 έως 4 του άρθρου 226 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:
«2. Αμέσως μετά την κατάθεση της αγωγής ο γραμματέας, με βάση τη σημείωση στο πρωτότυπο της αγωγής της ημέρας και ώρας συζήτησής της, την εγγράφει στο πινάκιο του δικαστηρίου, όπου σημειώνει το όνομα και το επώνυμο των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους, καθώς και το αντικείμενο της δίκης. Η ημέρα συζήτησης προσδιορίζεται σε χρόνο τέτοιο ώστε να τηρούνται οι προθεσμίες των άρθρων 214Α παρ. 3, 229 και 237 παρ. 1.
3. Το πινάκιο είναι βιβλίο με αριθμημένες σελίδες, μονο-

γραφημένες από τον πρόεδρο του δικαστηρίου ή τον ειρηνοδίκη, στο οποίο καταχωρίζονται οι υποθέσεις που θα συζητηθούν σε κάθε δικάσιμο. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή ο ειρηνοδίκης ορίζει τον αριθμό των υποθέσεων που θα εκδικασθούν σε κάθε δικάσιμο.

4. Ο δικαστής που διευθύνει τη συζήτηση σημειώνει στο πινάκιο αν η συζήτηση έγινε κατ΄ αντιμωλία ή ερήμην ή αναβλήθηκε ή ματαιώθηκε. Αν η συζήτηση αναβληθεί, ο γραμματέας οφείλει αμέσως μετά το τέλος της συνεδρίασης να μεταφέρει την υπόθεση στη σειρά των υποθέσεων που πρέπει να συζητηθούν κατά τη δικάσιμο που ορίσθηκε. Κλήση του διαδίκου για εμφάνιση στη δικάσιμο αυτή δεν χρειάζεται και η αναγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Αν ματαιωθεί η συνεδρίαση για οποιονδήποτε λόγο, οι υποθέσεις που είναι γραμμένες σ' αυτήν μεταφέρονται με επιμέλεια των διαδίκων στις επόμενες συνεδριάσεις, ακόμη και με υπέρβαση του ορισμένου αριθμού, και ο αντίδικος αυτού που επισπεύδει τη συζήτηση καλείται πάντοτε στη νέα δικάσιμο. Στην περίπτωση αυτή η εγγραφή, η κλήση και η επίδοσή της γίνονται ατελώς. Το ίδιο ισχύει και όταν είναι αναγκαία η ανασυζήτηση της υπόθεσης.»

Άρθρο 6

1. Το άρθρο 229 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 229

1. Αντίγραφο της αγωγής μαζί με την κάτω απ' αυτήν πράξη για τον προσδιορισμό δικασίμου και την κλήση προς συζήτηση στην ορισμένη δικάσιμο επιδίδεται στον εναγόμενο με επιμέλεια του ενάγοντος το αργότερο τριάντα ημέρες από την κατάθεση της αγωγής. Αν ο διάδικος στον οποίο γίνεται η επίδοση ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, μέσα στην παραπάνω προθεσμία πρέπει να γίνει η πρώτη κατά το νόμο πράξη της διαδικασίας της επίδοσης.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 254, για τον προσδιορισμό κάθε άλλης δικασίμου η προθεσμία για την κλήτευση των διαδίκων είναι εξήντα ημέρες και, αν ο διάδικος που καλείται ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, ενενήντα ημέρες πριν από τη συζήτηση. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 237.»

2. Οι διατάξεις των άρθρων 228 και 230 παρ. 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται.

Άρθρο 7

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ενώπιον του μονομελούς και του πολυμελούς πρωτοδικείου οι διάδικοι πρέπει να καταθέσουν το αργότερο τριάντα ημέρες πριν από τη δικάσιμο προτάσεις, επί των οποίων ο γραμματέας σημειώνει τη χρονολογία κατάθεσης. Το χρονικό διάστημα μεταξύ της επίδοσης της αγωγής και της κατάθεσης των προτάσεων δεν μπορεί να είναι μικρότερο από εξήντα ημέρες. Εκπρόθεσμες προτάσεις δεν λαμβάνονται υπόψη. Μαζί με τις προτάσεις οι διάδικοι πρέπει να καταθέσουν και: α) αντίγραφο των προτάσεων ατελώς, επικυρωμένο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του διαδίκου και β) με ποινή απαραδέκτου όλα τα αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με τις προτάσεις τους.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι αμοιβαίες αντικρούσεις γίνονται με προσθήκη στις προτάσεις, η οποία κατατίθεται το αργότερο δεκαπέντε ημέρες πριν από τη δικάσιμο, κατά τους όρους της προηγούμενης παραγράφου, οπότε κλείνει ο φάκελος και ορίζεται ο εισηγητής της υπόθεσης ή ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου που θα δικάσει, στον οποίο διαβιβάζεται ο φάκελος. Εκπρόθεσμη προσθήκη δεν λαμβάνεται υπόψη. Νέοι ισχυρισμοί με την προσθήκη μπορεί να προταθούν και νέα αποδεικτικά μέσα να προσκομισθούν μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που περιέχονται στις προτάσεις της παραγράφου 1. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 εφαρμόζονται αναλόγως.»

3. Οι διατάξεις για τις προθεσμίες κατάθεσης προτάσεων, προσθήκης - αντίκρουσης και ανταγωγής που προβλέπονται στις προηγούμενες παραγράφους και στα άρθρα 10 και 12 του παρόντος ως προς τις δίκες ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου θα τεθούν σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Ως τότε οι προτάσεις και η προσθήκη - αντίκρουση κατατίθενται στις προθεσμίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 591, όπως αυτή αντικαθίσταται με το άρθρο 19 του παρόντος, και η ανταγωγή ασκείται οκτώ τουλάχιστον πλήρεις εργάσιμες ημέρες πριν από τη συζήτηση.

Άρθρο 8

1. Το άρθρο 239 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργείται.

2. Το άρθρο 241 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 241

1. Ύστερα από αίτηση του διαδίκου και αν ακόμη δεν κατατέθηκαν προτάσεις ή αυτές κατατέθηκαν εκπρόθεσμα, μπορεί να αναβληθεί η συζήτηση της υπόθεσης μόνο μία φορά, ανά βαθμό δικαιοδοσίας, σε μεταγενέστερη δικάσιμο, εφόσον υπάρχει σπουδαίος κατά την κρίση του δικαστηρίου λόγος, με απλή σημείωση στο πινάκιο.

2. Το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει, με απόφαση που καταχωρίζεται στα πρακτικά, δικαστική δαπάνη σε βάρος εκείνου που ζήτησε την αναβολή, με αίτηση του αντιδίκου του, σε ύψος μέχρι το τριπλάσιο του ελάχιστου ορίου αμοιβής για την παράσταση προς συζήτηση.»

3. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 242 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας η φράση «ακόμη και όπου η προφορική συζήτηση δεν είναι υποχρεωτική κατά το άρθρο 115 παρ. 2» διαγράφεται.

Άρθρο 9

Το άρθρο 254 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο, η οποία έχει κηρυχθεί περατωμένη, όταν κατά τη μελέτη της υπόθεσης ή τη διάσκεψη παρουσιάζονται κενά ή αμφίβολα σημεία που χρειάζονται συμπλήρωση ή επεξήγηση. Η απόφαση μνημονεύει απαραιτήτως τα ειδικά θέματα που αποτελούν αντικείμενο της επαναλαμβανόμενης συζήτησης. Η συζήτηση αυτή θεωρείται συνέχεια της προηγούμενης.

2. Με την εξαίρεση των περιπτώσεων ειδικών διαδικασιών, στις οποίες δεν εφαρμόζονται οι προθεσμίες της παραγράφου 1 του άρθρου 237, στην επαναλαμβανόμενη συζήτηση οι διάδικοι κλητεύονται τριάντα τουλάχιστον ημέρες πριν από αυτήν. Οι διάδικοι μπορούν να καταθέσουν σημείωμα πέντε ημέρες πριν από τη δικάσιμο μόνο για τα θέματα που θα συζητηθούν. Η διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 270 εφαρμόζεται ανάλογα και για την επαναλαμβανόμενη συζήτηση.

3. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο επαναλαμβανόμενη συζήτηση πρέπει να ορίζεται σε μία από τις πρώτες δικασίμους μετά την πάροδο της προθεσμίας των τριάντα ημερών από την κλήτευση. Η υπόθεση εκδικάζεται από την ίδια σύνθεση του δικαστηρίου, εκτός αν τούτο είναι για φυσικούς ή νομικούς λόγους αδύνατο.»

Άρθρο 10

Η παράγραφος 5 του άρθρου 268 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αναριθμείται σε παράγραφο 6 και η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται με τις παραγράφους 4 και 5 ως εξής:

«4. Η ανταγωγή ασκείται είτε με χωριστό δικόγραφο που επιδίδεται σαράντα πέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση είτε με τις προτάσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 237 που στην περίπτωση αυτή κατατίθενται σαράντα πέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση είτε, όπου η υποβολή προτάσεων δεν είναι υποχρεωτική, προφορικά, κατά τη συζήτηση. Στην τελευταία περίπτωση η ανταγωγή καταχωρίζεται στα πρακτικά.

5. Η συζήτηση της ανταγωγής που ασκήθηκε με τις προτάσεις είναι, σε περίπτωση απουσίας ή μη νόμιμης παράστασης του ενάγοντος, απαράδεκτη, εκτός αν οι προτάσεις αυτές έχουν επιδοθεί στον ενάγοντα στην προθεσμία της προηγούμενης παραγράφου.»

Άρθρο 11

Το άρθρο 269 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 269

1. Μέσα επίθεσης και άμυνας προβάλλονται με τις προτάσεις, διαφορετικά είναι απαράδεκτα. Το απαράδεκτο αυτό δεν ισχύει για τους ισχυρισμούς που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως ή που μπορεί να προταθούν σε κάθε στάση της δίκης.

2. Μέσα επίθεσης και άμυνας μπορεί να προβληθούν παραδεκτά έως και τη συζήτηση με προτάσεις ή και προφορικά: α) αν το δικαστήριο κρίνει ότι δεν προβλήθηκαν εγκαίρως με τις προτάσεις από δικαιολογημένη αιτία. αυτό ισχύει και για την ένσταση κατάχρησης δικαιώματος, β) αν προέκυψαν για πρώτη φορά μεταγενέστερα, γ) αν αποδεικνύονται με δικαστική ομολογία του αντιδίκου και δ) αν αποδεικνύονται εγγράφως και το δικαστήριο κρίνει ότι ο διάδικος δεν γνώριζε ούτε μπορούσε να είχε πληροφορηθεί εγκαίρως την ύπαρξη των εγγράφων.»

Άρθρο 12

Το άρθρο 270 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 270

1. Ενώπιον των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων η συζήτηση είναι προφορική. Ο δικαστής οφείλει πριν από τη συζήτηση να έχει ενημερωθεί επί της αγωγής και επί των εκατέρωθεν ισχυρισμών και αποδεικτικών μέσων και ιδίως ως προς τα θέματα και το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών. Οι διάδικοι ή οι νόμιμοι αντιπρόσωποί τους οφείλουν κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο να εμφανισθούν αυτοπροσώπως. Η μη εμφάνιση του διαδίκου ή του νόμιμου αντιπροσώπου του στο ακροατήριο, αν είναι αδικαιολόγητη, εκτιμάται από το δικαστήριο ελεύθερα. Με την επιφύλαξη του άρθρου 260, αν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης δεν εμφανισθεί ή εμφανισθεί και δεν λάβει νόμιμα μέρος κάποιος από τους διαδίκους, μολονότι έχει κληθεί νομίμως και εμπροθέσμως, η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι.

2. Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τα αποδεικτικά μέσα που πληρούν τους όρους του νόμου, σύμφωνα με την προβλεπόμενη αποδεικτική δύναμη του καθενός. Συμπληρωματικά μπορεί να λαμβάνει υπόψη και να εκτιμά ελεύθερα και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου, με την επιφύλαξη των άρθρων 393 και 394. Ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου ή προξένου λαμβάνονται υπόψη το πολύ τρεις για κάθε πλευρά και μόνο αν έχουν δοθεί ύστερα από κλήτευση του αντιδίκου δύο τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από τη βεβαίωση και, αν πρόκειται να δοθούν στην αλλοδαπή, οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν από αυτή. Για την αντίκρουση ένορκων βεβαιώσεων επιτρέπεται η προσκομιδή, μέσα στην προθεσμία της παραγράφου 3 του άρθρου 237, πρόσθετων βεβαιώσεων, το πολύ ίσου αριθμού προς τις αντικρουόμενες.

3. Το δικαστήριο ζητεί τις αναγκαίες πληροφορίες και διασαφήσεις από τους διαδίκους ή τους εκπροσώπους τους και τους εξετάζει κατά την κρίση του, έστω και αν δεν συντρέχουν οι όροι του άρθρου 415. Οφείλει να εξετάσει έναν τουλάχιστον από τους προτεινόμενους και παριστάμενους μάρτυρες για κάθε πλευρά. Σε περίπτωση ομοδικίας μπορεί να εξετασθεί ένας μάρτυρας για κάθε ομόδικο, αν τούτο κριθεί απαραίτητο λόγω διαφορετικών συμφερόντων.

4. Το δικαστήριο, αν είναι αναγκαίο, διατάσσει αυτοψία ή πραγματογνωμοσύνη με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά. Στην ανακοίνωση αυτή προσδιορίζεται ο τόπος, ο χρόνος, τα ονόματα των πραγματογνωμόνων, το θέμα της πραγματογνωμοσύνης, η προθεσμία για την κατάθεση της γνωμοδότησης των πραγματογνωμόνων, που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από εξήντα ημέρες, καθώς και κάθε άλλο χρήσιμο στοιχείο.

5. Η συζήτηση και η διεξαγωγή της απόδειξης ολοκληρώνονται σε μία δικάσιμο. Αν ο χρόνος δεν επαρκεί, επιτρέπεται διακοπή για άλλη ημέρα και ώρα ενώπιον των ίδιων δικαστών, με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων και εκείνων που δεν παρίστανται.

6. Έως τη δωδεκάτη ώρα της πέμπτης εργάσιμης ημέρας από τη συζήτηση ή από την αυτοψία ή από τη λήξη της προθεσμίας για την κατάθεση της γνωμοδότησης των πραγματογνωμόνων οι διάδικοι μπορούν να καταθέσουν προσθήκη στις προτάσεις τους, η οποία περιορίζεται στην αξιολόγηση των αποδείξεων και την αντίκρουση των ισχυρισμών που προβλήθηκαν οψίμως κατά το άρθρο 269 παράγραφος 2. Ο γραμματέας, την πρώτη ή το αργότερο τη δεύτερη εργάσιμη ημέρα από τη συζήτηση, υποχρεούται να χορηγεί στους διαδίκους αντίγραφα των πρακτικών της δίκης.

7. Η οριστική απόφαση εκδίδεται με βάση τα αποδεικτικά μέσα που οι διάδικοι έχουν προσκομίσει και τις αποδείξεις που έχουν διεξαχθεί στο ακροατήριο.»

Άρθρο 13

1. Το άρθρο 271 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 271

1. Αν ο εναγόμενος δεν εμφανισθεί κατά τη συζήτηση ή εμφανισθεί αλλά δεν λάβει μέρος σ' αυτήν κανονικά, το δικαστήριο, αν η αγωγή και η κλήση για συζήτηση δεν επιδόθηκαν σ' αυτόν νόμιμα και εμπρόθεσμα, κηρύσσει απαράδεκτη τη συζήτηση.

2. Το ίδιο ισχύει, αν η συζήτηση γίνεται με την επιμέλεια του εναγομένου και δεν εμφανισθεί ο ενάγων ή εμφανισθεί αλλά δεν λάβει μέρος στη συζήτηση κανονικά.

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται αναλόγως και για τον παρεμβαίνοντα.»

2. Οι διατάξεις των άρθρων 272 έως 274 και 279 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται.

3. Η λέξη «ερήμην» στο άρθρο 277 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται από τις λέξεις «σαν να ήταν παρόντες» ή «σαν να ήταν παρών».

Άρθρο 14

1. Οι διατάξεις των άρθρων 341 έως 345, 351 δεύτερο εδάφιο, 370 παρ. 1, 389, 396, 397, 398 παρ.1, 403 παρ. 5, 406 παρ. 1, 412, 414 και 421 έως 431 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται.

2. Στο άρθρο 339 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας διαγράφονται οι λέξεις «ο όρκος του διαδίκου».

3. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 370 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας η φράση «του άρθρου 341 παρ. 3» διαγράφεται.

4. Στο άρθρο 375 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας οι λέξεις «που διατάζει το διορισμό και εκείνης» διαγράφονται.

5. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 393 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Συμβάσεις και συλλογικές πράξεις δεν μπορούν να αποδειχθούν με μάρτυρες εφόσον η αξία του αντικειμένου τους υπερβαίνει τα δύο εκατομμύρια δραχμές ή 5.869,405 ευρώ.

2. Δεν επιτρέπεται η απόδειξη με μάρτυρες κατά του περιεχομένου εγγράφου, έστω και αν η αξία του αντικειμένου της δικαιοπραξίας είναι μικρότερη από τα δύο εκατομμύρια δραχμές ή 5.869,405 ευρώ.»

6. Στο άρθρο 407 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας οι λέξεις «τη θρησκεία» διαγράφονται.

7. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του άρθρου 408 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Πριν εξεταστεί ο μάρτυρας οφείλει να ορκισθεί. Προς τούτο ερωτάται, αν προτιμά να δώσει θρησκευτικό ή πολιτικό όρκο.

2. Ο τύπος του χριστιανικού όρκου είναι: «Ορκίζομαι ενώπιον του Θεού να πω ευσυνείδητα όλη την αλήθεια και μόνο την αλήθεια, χωρίς να προσθέσω ούτε να κρύψω τίποτε». Αν ο μάρτυρας πιστεύει σε γνωστή θρησκεία ή δόγμα, που ορίζει άλλο τύπο όρκου, δίνει τον όρκο σύμφωνα με αυτόν τον τύπο.

3. Ο πολιτικός όρκος δίνεται ως διαβεβαίωση με τον εξής τύπο: «Δηλώνω στην τιμή και στη συνείδησή μου πως θα πω όλη την αλήθεια και μόνο την αλήθεια, χωρίς να προσθέσω ούτε να κρύψω τίποτε».»

8. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 409 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας οι λέξεις «Ο εισηγητής ή ο εντεταλμένος δικαστής» αντικαθίστανται με τις λέξεις «Το δικαστήριο».

9. Το άρθρο 410 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 410

Οι καταθέσεις μαρτύρων καταχωρίζονται στα πρακτικά, στα οποία πρέπει να αναφέρονται η όρκιση του μάρτυρα και οι τυχόν ενστάσεις των διαδίκων.»

10. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 469 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας η φράση «οι διατάξεις των άρθρων 271 παρ. 3 και 272 παρ. 1 και 2 δεν εφαρμόζονται» διαγράφεται.

Άρθρο 15

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 498 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η προθεσμία για την κλήτευση των διαδίκων είναι εξήντα ημέρες και, αν ο διάδικος που καλείται ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, ενενήντα ημέρες πριν από τη συζήτηση. Κατά τα λοιπά για τον προσδιορισμό δικασίμου ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 226.»

2. Το άρθρο 510 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 510

Αν κατά τη συζήτηση της ανακοπής δεν εμφανισθεί ή εμφανισθεί αλλά δεν μετέχει νόμιμα σ΄ αυτήν εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η ανακοπή, η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν και αυτός παρών.»

Άρθρο 16

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 520 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Πρόσθετοι λόγοι έφεσης ως προς τα κεφάλαια της απόφασης που έχουν προσβληθεί με την έφεση και εκείνα που αναγκαστικά συνέχονται με τα κεφάλαια αυτά ασκούνται μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου και, αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από το δικόγραφο αυτό, κοινοποιείται στον εφεσίβλητο σαράντα πέντε ημέρες πριν από τη συζήτηση της έφεσης.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 523 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η αντέφεση ασκείται μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου και, αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από αυτό, κοινοποιείται στον εκκαλούντα σαράντα πέντε ημέρες πριν από τη συζήτηση της έφεσης.»

3. Το άρθρο 524 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 524

1. Στη διαδικασία της δευτεροβάθμιας δίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 227, 233 έως 269, 270 παράγραφοι 2, 4, 6 και 7 και 271 έως 312.

2. Η προφορική συζήτηση κατά τις διατάξεις του άρθρου 270 είναι υποχρεωτική μόνο στην περίπτωση του άρθρου 528, στην οποία και εφαρμόζονται όλες οι διατάξεις του άρθρου 270.

3. Σε περίπτωση ερημοδικίας του εκκαλούντος η έφεση απορρίπτεται. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση ερημοδικίας του εφεσιβλήτου ως προς την αντέφεση.

4. Σε περίπτωση ερημοδικίας του εφεσιβλήτου ως προς την έφεση η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν και αυτός παρών. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση ερημοδικίας του εκκαλούντος ως προς την αντέφεση.

5. Τους εισαγγελείς πρωτοδικών, αν έχουν την ιδιότητα του εκκαλούντος ή του εφεσιβλήτου, εκπροσωπεί ο εισαγγελέας εφετών.»

4. Το άρθρο 528 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 528

Αν ασκηθεί έφεση από τον διάδικο που δικάσθηκε σαν να ήταν παρών, η εκκαλούμενη απόφαση εξαφανίζεται μέσα στα όρια που καθορίζονται από την έφεση και τους πρόσθετους λόγους. Ο εκκαλών δικαιούται να προβάλει όλους τους ισχυρισμούς που μπορούσε να προτείνει πρωτοδίκως.»

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 529 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στην κατ’ έφεση δίκη επιτρέπεται να γίνει επίκληση

και προσαγωγή νέων αποδεικτικών μέσων. Εξέταση νέων μαρτύρων για ζητήματα για τα οποία εξετάσθηκαν μάρτυρες στην πρωτόδικη δίκη επιτρέπεται, αν αυτό επιβάλλεται κατά την κρίση του δικαστηρίου.»

6. Το άρθρο 531 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργείται.

7. Η παράγραφος 1 του άρθρου 535 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ο λόγος της έφεσης κριθεί βάσιμος, η απόφαση που προσβάλλεται εξαφανίζεται και το δευτεροβάθμιο δικαστήριο κρατεί την υπόθεση και τη δικάζει κατ' ουσίαν.»

Άρθρο 17

1. Το άρθρο 548 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 548

Στη διαδικασία της κατ' αναψηλάφηση δίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 227, 233 έως 269, 270 παρ. 2, 4, 6 και 7, 271 έως 312 και 524 παρ. 2 επ. έως 534.»

2. Στη διάταξη του άρθρου 559 αρ. 10 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας διαγράφονται οι λέξεις «ή δεν διέταξε απόδειξη γι' αυτά».

3. Το άρθρο 571 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 571

1. Αν ο εισηγητής κρίνει ότι η αναίρεση είναι απαράδεκτη ή ότι όλοι οι λόγοι της, αρχικοί και πρόσθετοι, είναι απαράδεκτοι ή προδήλως αβάσιμοι, εισηγείται προφορικώς σε τριμελές συμβούλιο, απαρτιζόμενο από τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου ή το νόμιμο αναπληρωτή του και από δύο Αρεοπαγίτες, χωρίς κλήτευση των διαδίκων, την απόρριψη της αναίρεσης. Αν το συμβούλιο αποδεχθεί ομόφωνα την πρόταση του εισηγητή, εκδίδει διάταξη με την οποία απορρίπτει την αναίρεση. Με την ίδια διάταξη επιδικάζεται στον αναιρεσίβλητο δικαστική δαπάνη, αν αυτός είχε καταθέσει προτάσεις, υπολογιζομένης της αμοιβής του πληρεξουσίου του δικηγόρου στο μισό του ελάχιστου ορίου και ορίζεται παράβολο εκατό χιλιάδων δραχμών ή 293,470 ευρώ έως πεντακοσίων χιλιάδων δραχμών ή 1.467,351 ευρώ. Επί εργατικών υποθέσεων το παράβολο μπορεί να μειωθεί έως το ποσό των πενήντα χιλιάδων δραχμών ή 146,735 ευρώ. Τα ποσά των δύο προηγούμενων εδαφίων μπορούν να αυξομειώνονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Με επιμέλεια του γραμματέα σημειώνεται ο αριθμός της διάταξης του συμβουλίου στο πινάκιο και στο φάκελο της υπόθεσης και επιδίδεται κυρωμένο αντίγραφό της στον αναιρεσείοντα ή στο δικηγόρο που υπογράφει την αναίρεση ή τους πρόσθετους λόγους μέσα σε τριάντα ημέρες από την έκδοσή της.

2. Αν εκδοθεί διάταξη της προηγούμενης παραγράφου, ματαιώνεται η συζήτηση της υπόθεσης. Μπορεί όμως ο αναιρεσείων να ζητήσει με αίτησή του να συζητηθεί η υπόθεση στο ακροατήριο. Η αίτηση υποβάλλεται μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών από την επίδοση της διάταξης και κατατίθεται στη γραμματεία του Αρείου Πάγου, η οποία συντάσσει σχετική έκθεση στο βιβλίο της παραγράφου 3. Στην αίτηση επισυνάπτεται με ποινή απαραδέκτου διπλότυπο της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, από το οποίο προκύπτει η κατάθεση του παραβόλου που έχει ορισθεί με τη διάταξη. Ο αριθμός και η χρονολογία της έκθεσης σημειώνονται στο πρωτότυπο της αίτησης από τον συντάσσοντα την έκθεση, ο οποίος υπογράφει τη σχετική σημείωση. Η υπόθεση προσδιορίζεται να συζητηθεί στο ακροατήριο όσο το δυνατόν ταχύτερα. Στη σύνθεση του δικαστηρίου δεν μετέχουν τα μέλη του συμβουλίου της παραγράφου 1. Αν το δικαστήριο κρίνει παραδεκτή την αίτηση, ακυρώνει τη διάταξη του συμβουλίου και δικάζει την αναίρεση. Αν το δικαστήριο απορρίψει την αίτηση για συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο ως απαράδεκτη ή κρίνει μεν παραδεκτή την αίτηση, απορρίψει όμως στο σύνολό της την αναίρεση, διατάσσει συγχρόνως την εισαγωγή του παραβόλου στο δημόσιο ταμείο. Αλλιώς το παράβολο επιστρέφεται στον καταθέσαντα. Αν δεν υποβληθεί εμπρόθεσμα αίτηση για συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο ή η υποβληθείσα αίτηση απορριφθεί ως απαράδεκτη, η διάταξη του συμβουλίου αποκτά ισχύ δικαστικής απόφασης.

3. Οι διατάξεις του συμβουλίου που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο αυτό και οι αιτήσεις για συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο καταχωρίζονται σε ειδικά βιβλία που τηρούνται στη γραμματεία του Αρείου Πάγου.

4. Αν ο εισηγητής δεν εισηγηθεί την απόρριψη της αναίρεσης ή δεν εκδοθεί απορριπτική διάταξη του συμβουλίου, σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή αν ο αναιρεσείων υποβάλει αίτηση να συζητηθεί η υπόθεση στο ακροατήριο, σύμφωνα με την παράγραφο 2, ο εισηγητής της υπόθεσης οφείλει να συντάξει συνοπτική έκθεση για το παραδεκτό της αναίρεσης, καθώς και για το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της και να την καταθέσει στη γραμματεία του Αρείου Πάγου οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να πληροφορηθούν το περιεχόμενο της έκθεσης του εισηγητή.»

4. Το εδάφιο β΄ της πρώτης παραγράφου του άρθρου 575 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα εδάφια β΄ και γ΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 226 εφαρμόζονται και εδώ.»

Άρθρο 18

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 585 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το έγγραφο της ανακοπής πρέπει να περιέχει, εκτός από τα στοιχεία που αναφέρονται στα άρθρα 118 έως 120, και τους λόγους της. Νέοι λόγοι μπορούν να προταθούν μόνο με πρόσθετο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η ανακοπή, κάτω από το οποίο συντάσσεται έκθεση, και κοινοποιείται στον αντίδικο σαράντα πέντε ή, όταν πρόκειται για ειδικές διαδικασίες, οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση.»

2. Το άρθρο 589 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 589

Η άσκηση της τριτανακοπής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης. Το δικαστήριο στο οποίο εκκρεμεί η τριτανακοπή και, αν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, ο πρόεδρος μπορούν, ύστερα από αίτηση του τριτανακόπτοντος που δικάζεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να διατάξουν την αναστολή της εκτέλεσης με τον όρο εγγυοδοσίας ή και χωρίς αυτόν, αν πιθανολογείται ότι από την εκτέλεση της απόφασης θα προκληθεί ουσιώδης βλάβη στα συμφέροντα του τριτανακόπτοντος. Το δικαστήριο ή ο πρόεδρος μπορεί να εμποδίσει με σημείωμά του την εκτέλεση ώσπου να εκδοθεί η απόφαση για την αίτηση αναστολής. Η απόφαση αυτή μπορεί να ανακληθεί με τον ίδιο τρόπο ως την έκδοση της οριστικής απόφασης για την τριτανακοπή.»

Άρθρο 19

Η παράγραφος 1 του άρθρου 591 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα άρθρα 1 έως 590 εφαρμόζονται και στις ειδικές διαδικασίες, εκτός αν αντιβαίνουν προς τις ειδικές διατάξεις των διαδικασιών αυτών. Αν στις ειδικές αυτές διατάξεις δεν ορίζεται διαφορετικά: α) η προθεσμία για την κλήτευση των διαδίκων είναι τριάντα ημέρες και, αν ο διάδικος που καλείται ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, εξήντα ημέρες πριν από τη συζήτηση, β) οι προτάσεις κατατίθενται στο ακροατήριο, γ) όλοι οι αυτοτελείς ισχυρισμοί προτείνονται προφορικά και όσοι δεν περιέχονται στις προτάσεις καταχωρίζονται στα πρακτικά και δ) οι διάδικοι μπορούν έως τη δωδέκατη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας από τη συζήτηση να καταθέσουν προσθήκη στις προτάσεις τους, με την οποία σχολιάζονται οι αποδείξεις, προτείνονται ισχυρισμοί και προσκομίζονται ένορκες βεβαιώσεις, έγγραφα και γνωμοδοτήσεις κατά το άρθρο 390 μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που προτάθηκαν για πρώτη φορά κατά τη συζήτηση.»

Άρθρο 20

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 599 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Μέσα επίθεσης και άμυνας μπορούν να προβληθούν στις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 παράγραφος 1 έως και τη συζήτηση στο ακροατήριο του δικαστηρίου που δικάζει σε πρώτο βαθμό.»

2. Οι διατάξεις των άρθρων 599 παράγραφος 2 και 600 παράγραφος 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται.

3. Το άρθρο 603 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 603

Σε περίπτωση ερημοδικίας του ενάγοντος ως προς την αγωγή και του εναγομένου ως προς την ανταγωγή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 524.

Αν ερημοδικεί ο εναγόμενος ή ο εφεσίβλητος, το δικαστήριο εκδικάζει την υπόθεση σαν να ήταν και αυτοί παρόντες. Το ίδιο ισχύει, αν ερημοδικεί ο ενάγων, ως προς την ανταγωγή που έχει ασκηθεί με ιδιαίτερο δικόγραφο και, αν ερημοδικεί ο εκκαλών, ως προς την αντέφεση.»

4. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 660 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Η αγωγή πρέπει να ασκηθεί μέσα σε τρεις μήνες από την ημέρα που η απόφαση, η οποία διατάσσει την παράδοση ή απόδοση μισθίου, γίνεται αμετάκλητη.»

5. Η προθεσμία των δύο μηνών που προβλέπεται από τις διατάξεις των παραγράφων 2 περίπτωση στ΄ και 3 του άρθρου 662Δ του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζεται εφεξής σε είκοσι ημέρες.

6. Οι διατάξεις των άρθρων 649 παρ. 1 εδάφ. β΄ και δ΄, 650 παρ. 4, 662Ζ εδάφ. γ΄, 670 εδάφ. β΄, 671 παρ. 4 και 681Δ παρ. 4 εδάφ. ε΄ του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται.

Άρθρο 21

1. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται το άρθρο 226, εκτός από το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2.»

2. Η διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 754 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργείται.

Άρθρο 22

1. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς υποθέσεις, των οποίων η πρώτη συζήτηση έχει προσδιορισθεί να γίνει μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου. Η προθεσμία επίδοσης της αγωγής κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 229, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 6, αρχίζει ένα μήνα μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

2. Στις υποθέσεις των οποίων η πρώτη συζήτηση έχει προσδιορισθεί να γίνει στο χρονικό διάστημα μεταξύ δημοσίευσης και έναρξης ισχύος του κεφαλαίου τούτου, καθώς και στις λοιπές εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του ίδιου κεφαλαίου δίκες εφαρμόζονται οι διατάξεις που ίσχυαν ως τώρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 23

1. Η περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«β) όλες οι διαφορές, κύριες ή παρεπόμενες, από σύμβαση μίσθωσης, καθώς και οι διαφορές του άρθρου 601 του Αστικού Κώδικα, εφόσον σε όλες τις περιπτώσεις αυτές το συμφωνημένο μηνιαίο μίσθωμα δεν υπερβαίνει τις εκατό χιλιάδες δραχμές ή 293,470 ευρώ.»

2. Στο άρθρο 630Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθενται δύο εδάφια που έχουν ως εξής:

«Ο δικαστικός επιμελητής οφείλει μέσα στην ίδια προθεσμία να καταθέσει αντίγραφο της σχετικής έκθεσης επίδοσης στη γραμματεία του δικαστηρίου, ο δικαστής του οποίου εξέδωσε τη διαταγή πληρωμής. Ο αρμόδιος γραμματέας υποχρεούται να καταχωρίσει τη χρονολογία της επίδοσης στο οικείο βιβλίο δημοσιεύσεων.»

Άρθρο 24

Το απόρρητο των κάθε μορφής καταθέσεων σε πιστωτικά ιδρύματα, καθώς και των άϋλων μετοχών που καταχωρίζονται στο Σύστημα Άϋλων Τίτλων (Σ.Α.Τ.) του Κεντρικού Αποθετηρίου Αξιών (Κ.Α.Α.) δεν ισχύει έναντι του δανειστή που έχει δικαίωμα κατάσχεσης της περιουσίας του δικαιούχου της κατάθεσης ή της μετοχής. Το απόρρητο αίρεται μόνο για το χρηματικό ποσό που απαιτείται για την ικανοποίηση του δανειστή.

Άρθρο 25

1. Στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 1552 του Αστικού Κώδικα προστίθεται περίπτωση ε΄ ως εξής:

«ε) αν το τέκνο έχει παραδοθεί με τη συναίνεση των γονέων σε οικογένεια για φροντίδα και ανατροφή με σκοπό την υιοθεσία και έχει ενταχθεί σ' αυτήν επί χρονικό διάστημα ενός τουλάχιστον έτους, οι δε γονείς εκ των υστέρων αρνούνται καταχρηστικά να συναινέσουν.»

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται και σε εκκρεμείς, κατά την έναρξη ισχύος της, υποθέσεις, εφόσον δεν έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση.

3. Μετά το άρθρο 1578 του Αστικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 1578Α, που έχει ως εξής:

«Άρθρο 1578Α
Ανασύσταση υιοθεσίας

Σε περίπτωση δικαστικής λύσης της υιοθεσίας, αν εκλείψει ο λόγος της λύσης ή ακολουθήσει συγγνώμη του υπαιτίου της λύσης, είναι δυνατή η ανασύσταση της υιοθεσίας με εφαρμογή της διατάξεων των άρθρων 1542 έως 1559. Στην περίπτωση αυτή η ηλικία υιοθετούντος και υιοθετουμένου δεν λαμβάνεται υπόψη. Τα αποτελέσματα

της ανασύστασης της υιοθεσίας επέρχονται από την τελεσιδικία, χωρίς αναδρομική ενέργεια.»

4. Η πιο πάνω διάταξη του άρθρου 1578Α του Αστικού Κώδικα εφαρμόζεται και στις υιοθεσίες που έχουν λυθεί πριν από την ισχύ του παρόντος νόμου.

5. Το άρθρο 1579 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1579
Υιοθεσία ενηλίκου

Η υιοθεσία ενηλίκου επιτρέπεται μόνο όταν ο υιοθετούμενος είναι συγγενής ως και τον τέταρτο βαθμό εξ αίματος ή εξ αγχιστείας αυτού που υιοθετεί.»

6. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 800 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Στην περίπτωση υιοθεσίας ανηλίκου που προστατεύεται από αρμόδια κοινωνική υπηρεσία ή αναγνωρισμένη κοινωνική οργάνωση, η συναίνεση των φυσικών γονέων για την τέλεση της υιοθεσίας μπορεί να δηλωθεί και ενώπιον δικαστηρίου ή δικαστή που έχουν λάβει σχετική εντολή.»

Άρθρο 26

Το τρίτο κεφάλαιο του έβδομου βιβλίου του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
Αποζημίωση εκείνων που κρατήθηκαν
και μετέπειτα αθωώθηκαν

Άρθρο 533
Ποιοι δικαιούνται αποζημίωση

1. Έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν από το δημόσιο αποζημίωση: (α) οι προσωρινά κρατηθέντες, που αθωώθηκαν αμετάκλητα με βούλευμα ή απόφαση δικαστηρίου, (β) οι κρατηθέντες με καταδικαστική απόφαση, η οποία μετέπειτα εξαφανίσθηκε αμετάκλητα συνεπεία ένδικου μέσου και (γ) οι καταδικασθέντες και κρατηθέντες, που αθωώθηκαν με δικαστική απόφαση ύστερα από επανάληψη της διαδικασίας. Επίσης αποζημίωση δικαιούνται όσα από τα παραπάνω πρόσωπα τιμωρήθηκαν μετέπειτα με ποινή μικρότερης διάρκειας από αυτή που εξέτισαν αρχικά.

2. Όσοι κρατήθηκαν λόγω καταδίκης ή κρατήθηκαν προσωρινά κατά την παράγραφο 1 έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν αποζημίωση, και αν ακόμη έχουν απαλλαγεί επειδή, μολονότι τέλεσαν την πράξη, δεν τους επιβλήθηκε ποινή για οποιονδήποτε λόγο.

Άρθρο 534
Ποιοι άλλοι έχουν δικαίωμα για αποζημίωση

Αυτοτελή αξίωση για αποζημίωση με τις ίδιες προϋποθέσεις έχουν και εκείνοι απέναντι στους οποίους ο καταδικασμένος ή ο προσωρινά κρατούμενος είχε σύμφωνα με το νόμο υποχρέωση διατροφής.

Άρθρο 535
Πότε δεν υπάρχει δικαίωμα για αποζημίωση

Το Δημόσιο δεν έχει υποχρέωση για αποζημίωση, αν εκείνος που καταδικάσθηκε ή κρατήθηκε προσωρινά έγινε από πρόθεση παραίτιος της καταδίκης ή της προσωρινής κράτησης.

Άρθρο 536
Αρμόδιο δικαστήριο και ύψος αποζημίωσης

1. Σχετικά με την υποχρέωση του δημοσίου για αποζημίωση αποφαίνεται το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση για την υπόθεση, με ιδιαίτερη ταυτόχρονη απόφαση, ύστερα από προφορική ή γραπτή αίτηση εκείνου που αθωώθηκε και αφού προηγουμένως ο αιτών και ο εισαγγελέας ακουσθούν.

2. Σε περίπτωση που γίνει δεκτή η αίτηση εκείνου που αθωώθηκε, του επιδικάζεται κατ' αποκοπή ημερήσια αποζημίωση συνολικά για τεκμαρτή περιουσιακή ζημία και για ηθική βλάβη, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη των τριών χιλιάδων δραχμών ή 8,804 ευρώ ούτε ανώτερη των δέκα χιλιάδων δραχμών ή 29,347 ευρώ την ημέρα και της οποίας το ύψος προσδιορίζεται αφού ληφθεί υπόψη και η οικονομική και οικογενειακή κατάσταση του δικαιούχου. Το κατώτερο και το ανώτερο όριο της αποζημίωσης μπορεί να αναπροσαρμόζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης.

Άρθρο 537
Μεταγενέστερη αίτηση

1. Εκείνος που ζημιώθηκε μπορεί να υποβάλει και αργότερα την αίτησή του για αποζημίωση στο ίδιο δικαστήριο.

2. Στην περίπτωση αυτή η αίτηση παραδίδεται στον εισαγγελέα του δικαστηρίου αυτού μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία δέκα (10) ημερών από την απαγγελία της απόφασης στο ακροατήριο ή από την κοινοποίηση στον προσωρινά κρατούμενο του απαλλακτικού βουλεύματος ή της απαλλακτικής απόφασης που εκδόθηκε ερήμην του. Η παραπάνω προθεσμία δεν παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως. Η αίτηση εισάγεται στο δικαστήριο ή στο συμβούλιο, που συγκαλείται ειδικώς και εκτάκτως για την εκδίκασή της κατά το δυνατό σε μία από τις πρώτες εργάσιμες ημέρες μετά την παράδοση της αίτησης.

3. Το δικαστήριο αποτελείται κατά προτίμηση από τους ίδιους δικαστές που αποφάνθηκαν για την ποινική υπόθεση.

Άρθρο 538
Ακυρότητα της απόφασης

Απόφαση που αναγνωρίζει υποχρέωση του δημοσίου για αποζημίωση, αν εκδόθηκε κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 536 και 537, είναι άκυρη.

Άρθρο 539
Αγωγή για την αποζημίωση

1. Αν αναγνωρισθεί από το ποινικό δικαστήριο μόνο η υποχρέωση για αποζημίωση από το δημόσιο, χωρίς να επιδικασθεί αποζημίωση, ή αν η επιδικασθείσα αποζημίωση κρίνεται από τον δικαιούχο ανεπαρκής για να καλύψει το σύνολο της ζημίας του ή από το δημόσιο υπερβολική, οι διάδικοι μπορούν να εγείρουν αγωγή στα πολιτικά δικαστήρια, κατά τη διαδικασία των άρθρων 663 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που δεν μπορούν να εξετάσουν πάλι την ύπαρξη αυτής της υποχρέωσης, για τον ακριβή προσδιορισμό του ποσού της αποζημίωσης. Μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί το δικαστήριο να υπερβεί το ανώτατο όριο της παραγράφου 2 του άρθρου 536.

2. Η αξίωση παραγράφεται ύστερα από δύο χρόνια από την ημέρα που έγινε αμετάκλητη η απόφαση για την ποινική υπόθεση.

3. Η αξίωση μεταβιβάζεται στους κληρονόμους εκείνου που ζημιώθηκε, αφού αναγνωρισθεί από το ποινικό δικαστήριο. Είναι άκυρη η εκχώρηση και η κατάσχεσή της πριν τελεσιδικήσει η απόφαση που επιδικάζει την αποζημίωση.

Άρθρο 540
Αντικείμενο της αξίωσης στα πολιτικά δικαστήρια

1. Αντικείμενο της αξίωσης για αποζημίωση στα πολιτικά δικαστήρια είναι κάθε ζημία που προκλήθηκε από την ολική ή μερική εκτέλεση της ποινής ή της προσωρινής

κράτησης στην περιουσιακή κατάσταση εκείνου που κρατήθηκε προσωρινά ή καταδικάσθηκε, κρατήθηκε και μετέπειτα αθωώθηκε και η ηθική βλάβη που αυτός υπέστη. Τα όρια των άρθρων 536 και 539 δεν αφορούν τους δικαιούχους του άρθρου 534.

2. Εκτέλεση ποινής θεωρείται και η προσωρινή κράτηση που υπολογίσθηκε σ' αυτή.

3. Στην προσωρινή κράτηση υπολογίζεται και η κράτηση που έγινε πριν από αυτήν με ένταλμα της ανακριτικής αρχής για την πράξη για την οποία διατάχθηκε η κράτηση.

Άρθρο 541
Υποκατάσταση του δημοσίου στα δικαιώματα του ζημιωμένου

Έως το ποσό της αποζημίωσης που πληρώθηκε, το Δημόσιο υποκαθίσταται αυτοδικαίως στα δικαιώματα του ζημιωμένου, ως ειδικός διάδοχος, εναντίον οποιουδήποτε που με παράνομη ενέργεια έγινε αίτιος να καταδικασθεί ή προσωρινά να κρατηθεί αυτός που ζημιώθηκε. Οι δικαστικοί λειτουργοί που λαμβάνουν τις αποφάσεις τους σύμφωνα με το νόμο δεν ευθύνονται για καταδίκη ή προσωρινή κράτηση που επέβαλαν, εκτός αν δεν ενήργησαν στο πλαίσιο των καθηκόντων τους και θεμελιώνεται σε βάρος τους ποινικό αδίκημα.

Άρθρο 542
Εφαρμογή και στον Άρειο Πάγο και στα υπόλοιπα δικαστήρια

1. Οι διατάξεις των άρθρων 533-541 εφαρμόζονται ανάλογα και από τον Άρειο Πάγο, όταν αυτός απαλλάσσει εκείνον που καταδικάσθηκε ή παραπέμφθηκε για κακούργημα ή πλημμέλημα.

2. Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται επίσης από τα στρατιωτικά δικαστήρια.

Άρθρο 543
Εφαρμογή και υπέρ των αλλοδαπών

Οι διατάξεις των άρθρων 533-542 εφαρμόζονται και υπέρ των αλλοδαπών ή ανιθαγενών.

Άρθρο 544
Έννοια δικαστηρίου και απόφασης

Στις διατάξεις των άρθρων 533-542 ως δικαστήριο και απόφαση νοούνται και τα δικαστικά συμβούλια και τα βουλεύματά τους.

Άρθρο 545

Σε περίπτωση μεταγενέστερης αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης λόγω επανάληψης της διαδικασίας κατά εκείνου που είχε αθωωθεί αμετάκλητα, αυτοί που εισέπραξαν την αποζημίωση είναι υποχρεωμένοι να την επιστρέψουν προς το Δημόσιο.»

Άρθρο 27

1. Διαγράφονται από το ποινικό μητρώο οι ποινές που έχουν επιβληθεί για το στρατιωτικό αδίκημα της ανυπακοής ή ανυποταξίας, το οποίο τελέσθηκε έως την έναρξη της ισχύος του Ν. 2510/1997, σε στρατεύσιμους που αρνήθηκαν τη στρατιωτική υπηρεσία επικαλούμενοι τις θρησκευτικές ή ιδεολογικές τους πεποιθήσεις, εφόσον οι στρατεύσιμοι αυτοί εξέτισαν με οποιονδήποτε τρόπο την ποινή που τους επιβλήθηκε ή εξήλθαν των φυλακών με απόλυση υπό όρους. Η διαγραφή από το ποινικό μητρώο διενεργείται είτε αυτεπαγγέλτως από την υπηρεσία η οποία το τηρεί είτε ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου προς την υπηρεσία αυτή. Σε περίπτωση αμφιβολίας ως προς το λόγο της ποινικής καταδίκης, ακολουθείται η διαδικασία των άρθρων 18 έως 22 του παραπάνω νόμου.

2. Τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου δεν υποχρεούνται να προσκομίσουν πιστοποιητικό εκπλήρωσης των στρατιωτικών υποχρεώσεών τους, όπου αυτό κατά νόμο απαιτείται για το διορισμό τους ή άλλη απασχόλησή τους στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

3. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν αναδρομική ενέργεια από την έναρξη ισχύος του Ν. 2510/1997.

Άρθρο 28

1. Στο άρθρο 56 του Ποινικού Κώδικα προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Εκείνος που καταδικάσθηκε σε ποινή φυλάκισης για οφειλές προς το Δημόσιο ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και έχει υπερβεί το εβδομηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του, μπορεί να εκτίσει την ποινή ή το υπόλοιπο της ποινής στην κατοικία του, αφού υποβάλει σχετική δήλωση στην εισαγγελία του δικαστηρίου που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση. Στην περίπτωση αυτή υποχρεούται να εμφανίζεται κάθε μήνα στο αστυνομικό τμήμα της περιφέρειάς του. Αν παραλείψει την υποχρέωσή του αυτή, η έκτιση της ποινής συνεχίζεται κατά τις γενικές διατάξεις.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 7 του Ν. 2854/2000 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 5 του παρόντος νόμου διέπουν τις διαφορές που αναφύονται από πράξεις ή παραλείψεις, οι οποίες εκδίδονται ή συντελούνται μετά την έναρξη ισχύος του. Οι διατάξεις του άρθρου 6 εφαρμόζονται και σε εκκρεμείς υποθέσεις.»

Άρθρο 29

1. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 133 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Ν. 2717/1999) προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Οι διάδικοι μπορούν να συμφωνήσουν ότι δεν θα εμφανισθούν στο ακροατήριο, αλλά θα παραστούν με κοινή δήλωση που υπογράφεται από τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους. Τέτοια δήλωση μπορεί να γίνει και από έναν ή ορισμένους μόνο πληρεξουσίους. Η δήλωση αυτή παραδίδεται από τον πληρεξούσιο δικηγόρο ή, σε περίπτωση κοινής δήλωσης, από έναν τουλάχιστον πληρεξούσιο δικηγόρο στον αρμόδιο γραμματέα το αργότερο την παραμονή της δικασίμου και σημειώνεται αμέσως στο πινάκιο. Σε περίπτωση αναβολής της συζήτησης ύστερα από αίτηση διαδίκου δεν κλητεύεται κατά τη νέα δικάσιμο ο διάδικος που υπέβαλε δήλωση.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 204 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο πρόεδρος του αρμόδιου τμήματος ή ο οριζόμενος από αυτόν δικαστής μπορεί, με την κατάθεση της αίτησης, να εκδώσει προσωρινή διαταγή αναστολής εκτέλεσης που καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση. Η προσωρινή διαταγή ισχύει έως την έκδοση της απόφασης για την αίτηση αναστολής και μπορεί να ανακληθεί ακόμη και αυτεπαγγέλτως από τον πρόεδρο του τμήματος ή τον οριζόμενο από αυτόν δικαστή ή το αρμόδιο για την αναστολή δικαστήριο.»

3. Στις περιπτώσεις στις οποίες κατά το άρθρο 12 παράγραφος 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προβλέπεται παραπομπή στο αρμόδιο δικαστήριο, αν πριν από την έναρξη ισχύος της διάταξης αυτής απορρίφθηκε ένδικο βοήθημα ή μέσο ως απαράδεκτο λόγω έλλειψης δικαιοδοσίας ή αρμοδιότητας του δικαστηρίου και στο μεταξύ είχε παρέλθει η προθεσμία προσφυγής στο αρμόδιο δικαστήριο, παρέχεται προθεσμία έξι μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου για την άσκηση του ένδικου βοηθήματος ή μέσου ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου.

Άρθρο 30

1. Η διάταξη υπό στοιχεία δδ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (Ν. 1756/1988) αντικαθίσταται ως εξής:

«δδ. διοικητικού εφετείου ή διοικητικού πρωτοδικείου, πόλη της περιφέρειάς του στην οποία έχει έδρα διοικητικό πρωτοδικείο ή πολιτικό - ποινικό εφετείο ή πρωτοδικείο».

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 81 του ίδιου Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Η Α΄ τα Εφετεία Αθηνών και Λαμίας, τις Εισαγγελίες Εφετών Αθηνών και Λαμίας και τα περιφερειακά πρωτοδικεία και εισαγγελίες πρωτοδικών των Εφετείων Αθηνών και Λαμίας».

3. Στην τέταρτη υποπαράγραφο της παραγράφου 4 του άρθρου 97 του ίδιου Κώδικα μετά τη φράση «ως πλησιέστερα εφετεία θεωρούνται» προστίθεται η φράση «για το Εφετείο Λαμίας το Εφετείο Αθηνών».

4. Στο τέλος της πέμπτης υποπαραγράφου της παραγράφου 4 του άρθρου 97 του ίδιου Κώδικα προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Σε περίπτωση αδυναμίας συγκρότησης του πειθαρχικού συμβουλίου του Διοικητικού Εφετείου Πατρών, οι ενώπιον αυτού εκκρεμείς πειθαρχικές υποθέσεις παραπέμπονται προς εκδίκαση στο πειθαρχικό συμβούλιο του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.»

5. Η παράγραφος 7 του άρθρου 51 του ίδιου Κώδικα, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 9 παράγραφος 1 του ν. 2839/2000, αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Δικαστικοί λειτουργοί είναι δυνατόν να αποσπώνται και να αναλαμβάνουν καθήκοντα στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις Βρυξέλλες ή σε όργανα, σε οργανισμούς, μονάδες και επιτροπές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και οποιουδήποτε άλλου Διεθνούς Οργανισμού με κοινή απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών και Δικαιοσύνης, που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του οικείου Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου. Η απόσπαση γίνεται για εκτέλεση ειδικής υπηρεσίας επί μία τριετία. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις ο χρόνος απόσπασης δύναται να παραταθεί με τις ίδιες προϋποθέσεις το πολύ για μία ακόμη τριετία.»

6. Η παράγραφος 4 του άρθρου 38 του Ν. 2721/1999 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Σε περίπτωση έλλειψης, απουσίας ή κωλύματος, ο Επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου αναπληρώνεται, με απόφαση του Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, από άλλον Επίτροπο και, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, από Προϊστάμενο Τμήματος. Η αναπλήρωση Επιτρόπου από Προϊστάμενο Τμήματος δεν μπορεί να υπερβεί το χρονικό διάστημα των δύο μηνών συνολικά, κατ' έτος.»

Άρθρο 31

1. Στη διάταξη της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 885/1971 ορίζεται ως όριο ηλικίας για το διορισμό σε κενή οργανική θέση ιατροδικαστή το πεντηκοστό έτος.

2. Η διάταξη του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του Ν. 2266/1952 (ΦΕΚ 301 Α΄) καταργείται, κατά το μέρος που θεσπίζει ως τυπικό προσόν διορισμού σε θέση ιατροδικαστή πενταετή τουλάχιστον άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος.

3. Συνιστάται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης πενταμελές «Υπηρεσιακό Συμβούλιο Ιατροδικαστών». Το Συμβούλιο αυτό είναι αρμόδιο για την επιλογή όσων διορίζονται σε θέσεις ιατροδικαστών και για κάθε θέμα που αφορά την υπηρεσιακή και πειθαρχική κατάσταση των ιατροδικαστών.

4. Το Υπηρεσιακό Συμβούλιο Ιατροδικαστών συγκροτείται από τα εξής μέλη:

α) Τον Γενικό Διευθυντή Διοικητικής Υποστήριξης Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ως Πρόεδρο.

β) Δύο ιατροδικαστές Α΄ τάξης των Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών, με τους αναπληρωτές τους, οι οποίοι υπηρετούν στην έδρα του Υπηρεσιακού Συμβουλίου και

γ) Δύο αιρετούς εκπροσώπους των ιατροδικαστών, με Α΄ βαθμό, με τους αναπληρωτές τους.

5. Τα μέλη του Υπηρεσιακού Συμβουλίου ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Με την απόφαση αυτή ορίζεται ως αναπληρωτής του Προέδρου ένα από τα τακτικά μέλη του Συμβουλίου. Όταν προεδρεύει ο αναπληρωτής του Προέδρου, συμμετέχει ως μέλος του Συμβουλίου ο αναπληρωτής του προεδρεύοντος. Στο Συμβούλιο συμμετέχει ως εισηγητής ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Διοίκησης και Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού, με αναπληρωτή του τον Προϊστάμενο του Τμήματος Διοίκησης Προσωπικού. Όταν το Υπηρεσιακό Συμβούλιο επιλέγει ιατροδικαστές, συμμετέχει ως εισηγητής ιατροδικαστής Α΄ τάξης.

Άρθρο 32

1. Η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (Ν. 2830/2000, ΦΕΚ 96 Α΄) καταργείται από την έναρξη της ισχύος της, οι επόμενες παράγραφοι 3 και 4 αριθμούνται ως παράγραφοι 2 και 3 αντιστοίχως και η νέα παράγραφος 2 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Κατ' εξαίρεση των όσων ορίζονται στις προηγούμενες παραγράφους οι συμβολαιογράφοι που είναι διορισμένοι στους δήμους που υπάγονται δικαστηριακά στις περιφέρειες των παρακάτω Ειρηνοδικείων: α) Αθηνών, β) Πειραιά, γ) Νίκαιας, δ) Καλλιθέας, ε) Νέας Ιωνίας, στ) Περιστερίου, ζ) Χαλανδρίου, η) Αμαρουσίου, θ) Σαλαμίνας, ι) Αχαρνών, ια) Κρωπίας, ιβ) Ελευσίνος, ιγ) Μεγάρων, ιδ) Μαραθώνος, ιε) Λαυρίου, πλην της νήσου Κέας, ιστ) Νέων Λιοσίων και ιζ) Αγίας Παρασκευής έχουν το δικαίωμα να ασκούν τα καθήκοντά τους και στις άλλες περιφέρειες των πιο πάνω ειρηνοδικείων, αλλά μόνο εφόσον καλούνται να υπογράψουν τις συμβολαιογραφικές πράξεις στην οικία, στο κατάστημα ή στο γραφείο ενός των δικαιοπρακτούντων ή των αντιπροσώπων τους ή στο χώρο νοσηλείας, αν νοσηλεύονται, ή κράτησης, αν κρατούνται, ή στο κατάστημα τράπεζας ή άλλου χρηματοπιστωτικού ιδρύματος ή οργανισμού, όπως και όταν συμπράττουν με άλλο συμβολαιογράφο ή τους ανατίθεται η διενέργεια πλειστηριασμού.»

2. Από το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του Κώδικα Συμβολαιογράφων διαγράφονται οι λέξεις «το όνομα του πατέρα και της μητέρας».

3. Το άρθρο 18 του Κώδικα Συμβολαιογράφων αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι κενές θέσεις συμβολαιογράφων καλύπτονται με διαγωνισμό και με μετάθεση. Με μετάθεση καλύπτεται ποσοστό μέχρι πενήντα τοις εκατό (50%) των θέσεων που υπάρχουν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους κάθε ειρηνοδικειακής περιφέρειας και το υπόλοιπο ποσοστό με διαγωνισμό. Αν υπάρχει μία μόνο κενή θέση, αυτή καλύπτεται με μετάθεση ή διαγωνισμό εκ περιτροπής. Κατά την πρώτη εφαρμογή της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου η θέση θα καλυφθεί με μετάθεση.

2. Κατά τον υπολογισμό του ποσοστού του πενήντα τοις εκατό (50%) για τις μεταθέσεις, εφόσον προκύπτει δεκαδικός αριθμός, διατηρείται το ακέραιο μέρος του αριθμού

και παραλείπονται τα δεκαδικά ψηφία του. Όσες θέσεις παραμείνουν κενές, για οποιονδήποτε λόγο, καλύπτονται το επόμενο έτος, σύμφωνα με τις διατάξεις του επόμενου άρθρου.»

4. Από την παράγραφο 1 του άρθρου 20 του Κώδικα Συμβολαιογράφων διαγράφονται οι λέξεις «ή εκείνος που είχε την ιδιότητα του συμβολαιογράφου για μία τουλάχιστον διετία και την απέβαλε λόγω παραίτησης» και αντ' αυτών τίθενται οι λέξεις « ή εκείνος που είναι ή ήταν συμβολαιογράφος και παραιτήθηκε».

5. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 21 του Κώδικα Συμβολαιογράφων προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση συμβολαιογράφος μπορεί να διορίζεται, ύστερα από επιτυχία σε διαγωνισμό, σε άλλη θέση συμβολαιογράφου ανεξαρτήτως ηλικίας.»

6. Η παράγραφος 4 του άρθρου 37 του Κώδικα Συμβολαιογράφων αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Συμβολαιογράφος, που έχει παραιτηθεί για να συμμετάσχει ως υποψήφιος σε βουλευτικές εκλογές, αν δεν εκλεγεί ή εκπέσει μετά την εκλογή του με απόφαση του Εκλογοδικείου ή εκλεγεί και λήξει η βουλευτική του θητεία, επαναδιορίζεται, ύστερα από αίτησή του στην ίδια ειρηνοδικειακή περιφέρεια. Αν η θέση του έχει στο μεταξύ καλυφθεί, ο επαναδιορισμός γίνεται σε υπεράριθμη προσωποπαγή θέση που καταργείται αυτοδικαίως όταν ο επαναδιορισμένος αποχωρήσει. Στην περίπτωση επαναδιορισμού παραδίδεται στον επαναδιορισθέντα συμβολαιογράφο το προσωπικό του αρχείο.»

7. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 119 του Κώδικα Συμβολαιογράφων διαγράφονται οι λέξεις «μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από τη σύνταξη του συμβολαίου» και αντ' αυτών τίθενται οι λέξεις «μέσα στο πρώτο δεκαήμερο του επόμενου από την υπογραφή του συμβολαίου μήνα».

8. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 119 του Κώδικα Συμβολαιογράφων προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Τίτλο για τη βεβαίωση και την είσπραξη των απαιτήσεων αυτών αποτελεί η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του οικείου Συμβολαιογραφικού Συλλόγου, η οποία είναι πλήρως αιτιολογημένη και καθορίζει επακριβώς το εισπρακτέο ποσό από καθυστερούμενες οφειλές και τόκους κατά τη χρονική περίοδο στην οποία αντιστοιχούν, σύμφωνα με τις εκθέσεις ελέγχου των αρμόδιων οργάνων του Συλλόγου. Για τις επιδόσεις και την εκτέλεση χρησιμοποιούνται αρμόδιοι κατά τόπο δικαστικοί επιμελητές που ορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου.»

9. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 120 του Κώδικα Συμβολαιογράφων αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Από τον ίδιο λογαριασμό καλύπτονται, ύστερα από απόφαση της Συντονιστικής Επιτροπής, τα έξοδα για τη λειτουργία των σεμιναρίων επιμόρφωσης, για την έκδοση περιοδικών, βιβλίων ή εντύπων συμβολαιογραφικού ενδιαφέροντος, για τη διοργάνωση πανελλήνιων και διεθνών συνεδρίων που αφορούν τη συμβολαιογραφία, καθώς και τα έξοδα δημιουργίας, λειτουργίας και συντήρησης εξειδικευμένης τράπεζας νομικών πληροφοριών για τους συμβολαιογράφους και υπηρεσίες ηλεκτρονικής αλληλοπληροφόρησης των συμβολαιογράφων με οποιονδήποτε τρόπο.»

10. Στο τέλος του άρθρου 120 του Κώδικα Συμβολαιογράφων προστίθεται παράγραφος 5 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«5. Στους υπαλλήλους του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Εφετείων Αθηνών, Πειραιώς, Αιγαίου και Δωδεκανήσων συνεχίζεται να καταβάλλεται από 1.1.1997 το επίδομα που προβλέπεται από τη διάταξη του άρθρου 23 παρ. 3 του Ν. 1868/1989. Το επίδομα τούτο ορίζεται από 1.1.1997 σε δεκαπέντε τριακοστά και από 1.1.2000 σε δέκα τριακοστά των αποδοχών κάθε υπαλλήλου που προβλέπονται κάθε φορά από το ισχύον μισθολόγιο. Στο επίδομα αυτό συμψηφίζονται τα χρηματικά ποσά που καταβάλλονται ως προσωπική διαφορά. Εκκρεμείς δίκες για το αντικείμενο αυτό, για τις οποίες δεν εκδόθηκε τελεσίδικη δικαστική απόφαση, καταργούνται.»

11. Στην περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 121 του Κώδικα Συμβολαιογράφων ο αριθμός 1 αντικαθίσταται με τον αριθμό 3.

12. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 128 του Κώδικα Συμβολαιογράφων αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Το αρχείο συμβολαιογράφου που αποχώρησε με οποιονδήποτε τρόπο ή απεβίωσε παραδίδεται στο αρχειοφυλακείο του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου. Σε πόλεις όπου δεν λειτουργεί αρχειοφυλακείο ή λειτουργεί και αυτό δεν επαρκεί κατά την κρίση του διοικητικού συμβουλίου του οικείου Συμβολαιογραφικού Συλλόγου να στεγάσει και άλλα αρχεία συμβολαιογράφων ισχύουν τα ακόλουθα:».

13. Στην αρχή της παραγράφου 4 του άρθρου 128 του Κώδικα Συμβολαιογράφων ανάμεσα στις λέξεις «κατά την οποία» και «διοριστεί» τίθενται οι λέξεις «είναι διορισμένος ή».

14. Στο άρθρο 152 του Κώδικα Συμβολαιογράφων διαγράφονται οι λέξεις «έξι μηνών» και αντί αυτών τίθενται οι λέξεις «δύο ετών».

15. Οι αιτήσεις που υποβλήθηκαν στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, σύμφωνα με το άρθρο 154 του Κώδικα Συμβολαιογράφων ή με το άρθρο δεύτερο του Ν. 2830/2000 μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, επανεξετάζονται και γίνονται δεκτές εφόσον συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις των άρθρων αυτών, έστω και αν η μετάθεση σε άλλη ειρηνοδικειακή περιφέρεια συνεπάγεται παράλληλα και ταυτόχρονη μεταφορά της έδρας σε άλλο δήμο αυτής, είτε μόνο μεταφορά της έδρας σε άλλο δήμο της ίδιας ειρηνοδικειακής περιφέρειας. Η Επιτροπή που προβλέπεται στην παρ. 4 του άρθρου δεύτερου του Ν. 2830/2000 εξακολουθεί να ασκεί τις αρμοδιότητές της μέχρι να επανεξετάσει όλες τις αιτήσεις που έχουν υποβληθεί.

16. Η έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου δεύτερου του Ν. 2830/2000 είναι ότι οι θέσεις που κατέχουν οι συμβολαιογράφοι, οι οποίοι μετατίθενται με αίτησή τους σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, καταργούνται.

Άρθρο 33

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 9 του ν. 1093/1980 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Από το μέρος της δικηγορικής αμοιβής που παρακρατείται από τον οικείο Σύλλογο σύμφωνα με την παράγραφο 2 ποσοστό, όχι ανώτερο από 5%, που καθορίζεται εκάστοτε με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, παραμένει στο Ταμείο του Συλλόγου για την κάλυψη των εξόδων διαχείρισης του οικείου λογαριασμού.»

2.α) Συνιστάται στους Δικηγορικούς Συλλόγους Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, ειδικός λογαριασμός με την ονομασία «ΕΙΔΙΚΟΣ ΔΙΑΝΕΜΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΝΕΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ», με σκοπό τη χορήγηση από τους πόρους του χρηματικών παροχών, εφάπαξ ή περιοδικά, δανείων πά-

σης φύσεως και χρηματοπιστωτικών διευκολύνσεων στους νέους δικηγόρους που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα των παραπάνω Δικηγορικών Συλλόγων, για την αντιμετώπιση κάθε μορφής επαγγελματικών δαπανών και τη γενικότερη ενίσχυσή τους κατά την έναρξη και το αρχικό στάδιο της επαγγελματικής τους δραστηριότητας.

β) Ο παραπάνω λογαριασμός είναι αυτοτελής έναντι του Ταμείου Συνεργασίας που έχει συσταθεί βάσει των διατάξεων του άρθρου 25 του Ν. 723/1977 και η διαχείρισή του ανατίθεται στα Διοικητικά Συμβούλια των παραπάνω Δικηγορικών Συλλόγων. Οι δικαιούχοι των παροχών του ειδικού λογαριασμού μπορούν να τις λαμβάνουν σωρευτικά με τις παροχές που προέρχονται από το Ταμείο Συνεργασίας, εφόσον πληρούν τις αντίστοιχες προϋποθέσεις.

γ) Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, ύστερα από γνώμη των Διοικητικών Συμβουλίων των παραπάνω Δικηγορικών Συλλόγων, καθορίζονται οι πόροι του ειδικού λογαριασμού και η διαδικασία εισροής τους στον ειδικό λογαριασμό, καθώς και οι όροι τους οποίους πρέπει να πληρούν οι νέοι δικηγόροι για να λάβουν τις παροχές και διευκολύνσεις που χορηγούνται από το λογαριασμό αυτόν και κάθε σχετική λεπτομέρεια. Σε κάθε περίπτωση οι δικαιούχοι δεν μπορούν να είναι δικηγόροι οι οποίοι έχουν χρόνο άσκησης δικηγορίας πάνω από επτά έτη.

Άρθρο 34

1. Η περίπτωση γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του Ν. 2472/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Η επεξεργασία αφορά δεδομένα που δημοσιοποιεί το ίδιο το υποκείμενο ή είναι αναγκαία για την αναγνώριση, άσκηση ή υπεράσπιση δικαιώματος ενώπιον δικαστηρίου ή πειθαρχικού οργάνου.»

2. Η περίπτωση ε΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του Ν. 2472/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«ε) Η επεξεργασία εκτελείται από Δημόσια Αρχή και είναι αναγκαία είτε αα) για λόγους εθνικής ασφάλειας είτε ββ) για την εξυπηρέτηση των αναγκών εγκληματολογικής ή σωφρονιστικής πολιτικής και αφορά τη διακρίβωση εγκλημάτων, ποινικές καταδίκες ή μέτρα ασφαλείας είτε γγ) για λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας ή για την άσκηση δημόσιου ελέγχου κοινωνικών παροχών.»

3. Η περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 7Α του Ν. 2472/1997, το οποίο προστέθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 8 του Ν. 2819/2000, αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Όταν η επεξεργασία πραγματοποιείται αποκλειστικά για σκοπούς που συνδέονται άμεσα με σχέση εργασίας ή έργου ή με παροχή υπηρεσιών στο δημόσιο τομέα και είναι αναγκαία για την εκπλήρωση υποχρέωσης που επιβάλλει ο νόμος ή για την εκτέλεση των υποχρεώσεων από τις παραπάνω σχέσεις και το υποκείμενο έχει προηγουμένως ενημερωθεί.»

4. Η παράγραφος 4 του άρθρου 11 του Ν. 2472/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Με απόφαση της Αρχής μπορεί να αρθεί εν όλω ή εν μέρει η υποχρέωση ενημέρωσης σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 3, εφόσον η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα γίνεται για λόγους εθνικής ασφαλείας ή για τη διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων. Σε επείγουσες περιπτώσεις η άρση της υποχρέωσης ενημέρωσης μπορεί να γίνει με προσωρινή, άμεσα εκτελεστή, απόφαση του Προέδρου, ο οποίος πρέπει να συγκαλέσει το συντομότερο την Αρχή για την έκδοση οριστικής απόφασης επί του θέματος.»

5. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 19 του Ν. 2472/1997 προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Η Αρχή μπορεί να συνεδριάζει και σε τμήματα, συντιθέμενα από τρία τουλάχιστον τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη και προεδρευόμενα από τον Πρόεδρο της Αρχής ή τον αναπληρωτή του. Ο κανονισμός λειτουργίας της ρυθμίζει περαιτέρω τη σύνθεση, τους όρους λειτουργίας των τμημάτων και την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ ολομέλειας και τμημάτων. Αποφάσεις των τμημάτων μπορεί να τροποποιούνται ή ανακαλούνται από την ολομέλεια.»

6. Στο άρθρο 19 του Ν. 2472/1997 προστίθεται παράγραφος 7α ως εξής:

«7.α. Όταν η προστασία του ατόμου από την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων επιβάλλει την άμεση λήψη απόφασης, ο Πρόεδρος μπορεί, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, να εκδίδει προσωρινή διαταγή για άμεση, ολική ή μερική, αναστολή της επεξεργασίας ή της λειτουργίας του αρχείου. Η διαταγή ισχύει μέχρι την έκδοση της οριστικής απόφασης από την Αρχή. Την παραπάνω αρμοδιότητα έχει και η Αρχή, όταν επιλαμβάνεται του θέματος.»

7. Στην παράγραφο 9 του άρθρου 19 του Ν. 2472/1997 προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Σε κάθε δίκη που αφορά απόφαση της Αρχής διάδικος είναι η ίδια, εκπροσωπούμενη από τον Πρόεδρο. Η παράσταση στο δικαστήριο γίνεται είτε από μέλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους είτε από μέλος της Αρχής, τακτικό ή αναπληρωματικό, ή ελεγκτή, που είναι δικηγόρος και ενεργεί με εντολή του Προέδρου χωρίς αμοιβή.»

Άρθρο 35

1. Το εδάφιο ββ΄ της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Ν. 2236/1994 (ΦΕΚ 146 Α΄), όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 22 του Ν. 2521/1997 (ΦΕΚ 174 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«Έχουν συμπληρώσει το εικοστό έβδομο και δεν έχουν υπερβεί το τεσσαρακοστό έτος της ηλικίας τους την 31η Δεκεμβρίου του έτους κατά το οποίο προκηρύσσεται ο διαγωνισμός.»

2. Στο τέλος της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 7 του άρθρου 2 του Ν. 2236/1994, όπως συμπληρώθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 22 του Ν. 2521/1997, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

« Αν ο αριθμός των επιτυχόντων είναι μικρότερος από τον αριθμό των θέσεων που αναφέρονται στην προκήρυξη, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, που εκδίδεται μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από τη δημοσίευση των οριστικών αποτελεσμάτων, γίνεται ανακατανομή των θέσεων της ίδιας κατεύθυνσης.»

3. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του Ν. 2236/1994, όπως η περίπτωση αυτή αντικαταστάθηκε με την περίπτωση ιη΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του Ν. 2408/1996, αντικαθίσταται ως εξής:

«Από 1.1.2002 οι εκπαιδευόμενοι κατά την πρώτη και δεύτερη φάση της εκπαίδευσης στη Σχολή λαμβάνουν αποδοχές ίσες με το ήμισυ των συνολικών αποδοχών του παρέδρου πρωτοδικείου, όπως αυτές προσδιορίζονται με το Ν. 2521/1997. Οι αποδοχές αυτές εξακολου-θούν να καταβάλλονται σε όσους από αυτούς ολοκλήρωσαν με επιτυχία το πρόγραμμα εκπαίδευσης έως τη δημοσίευση του διατάγματος διορισμού τους ως δικαστικών λειτουργών.»

Άρθρο 36

1. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης δ΄ της παραγρά-

φου 7 του άρθρου 5 του Ν. 2408/1996, όπως η περίπτωση αυτή αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 15 του άρθρου 3 του Ν. 2479/1997, αντικαθίσταται ως εξής:

«Το διοικητικό συμβούλιο της εταιρίας είναι επταμελές. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, με απόφασή του που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζει τον πρόεδρο και τα έξι μέλη του και αναθέτει στον πρόεδρο ή ένα από τα μέλη ή σε τρίτον καθήκοντα διευθύνοντος συμβούλου.»

2. Στο τέλος του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 49 του Ν. 2721/1999 προστίθεται η φράση «εκτός από το ωράριο υπηρεσίας, το οποίο θα καθορίζεται με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Δικαιοσύνης».

3. Στο τέλος της περίπτωσης 1 της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του Ν.Δ. 1017/1971 (ΦΕΚ 209 Α΄), όπως αυτό ισχύει σήμερα, προστίθεται υποπερίπτωση ιβ΄ ως ακολούθως:

«ιβ) για την προμήθεια μηχανοκίνητων μέσων για τις ανάγκες των Υπηρεσιών του Υπουργείου Δικαιοσύνης και των Δικαστικών Υπηρεσιών, καθώς και για τη μίσθωση κατάλληλων χώρων για τη στάθμευση των αυτοκινήτων των δικαστικών λειτουργών των δικαστηρίων της χώρας».

4. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης συνιστάται ένα κοινό Υπηρεσιακό Συμβούλιο, με έδρα την Αθήνα για όλα τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που εποπτεύονται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Με όμοια απόφαση καθορίζονται ο τίτλος, η συγκρότηση, η οργάνωση και ο τρόπος λειτουργίας του κοινού Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

5. Οι διατάξεις του άρθρου 9 του Ν. 2085/1992 (ΦΕΚ 170 Α΄), όπως ισχύει, εφαρμόζονται αναλόγως και στους δικαστικούς υπαλλήλους.

6. Στο άρθρο 19 του Ν. 2844/2000 προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Οι διατάξεις των άρθρων 2 έως 15 του Ν. 325/1976, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν από τις διατάξεις των άρθρων 20 παράγραφοι 5 και 6 του Ν. 2145/1993 και 5 παράγραφος 18 του Ν. 2408/1996 και όπως ισχύουν κάθε φορά, εφαρμόζονται και για τις δημοσιεύσεις και χορηγήσεις αντιγράφων και πιστοποιητικών του παρόντος νόμου.»

Άρθρο 37

1. Τα ποσά που καθορίζονται στο εδάφιο 1 της παραγράφου 1 του άρθρου 42 του Κώδικα περί Δικηγόρων (Ν.Δ. 3026/1954), όπως ισχύει, ορίζονται από 1.7.2001 σε δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές ή 29.347,0286 ευρώ για τις περιφέρειες των Δικηγορικών Συλλόγων Αθηνών και Πειραιά και σε τέσσερα εκατομμύρια (4.000.000) δραχμές ή 11.738,8114 ευρώ για τις περιφέρειες των λοιπών Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας.

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 161 του Κώδικα περί Δικηγόρων, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Για τη σύνταξη ιδιωτικών εγγράφων ή σχεδίων δημόσιων εγγράφων για κάθε είδους δικαιοπραξίες το ελάχιστο όριο της αμοιβής του δικηγόρου κάθε μέρους ορίζεται βάσει της αξίας του αντικειμένου της:

α) για το ποσό μέχρι δεκαπέντε εκατομμύρια (15.000.000) δρχ. ή 44.020,5429 ευρώ σε ποσοστό 1%,

β) για το ποσό από δεκαπέντε εκατομμύρια και μία (15.000.001) δρχ. ή 44.020,5458 ευρώ και μέχρι πεντακόσια εκατομμύρια (500.000.000) δρχ. ή 1.467.351,4306 ευρώ σε ποσοστό 0,5%,

γ) για το ποσό από πεντακόσια εκατομμύρια και μία (500.000.001) δρχ. ή 1.467.351,4336 ευρώ μέχρι ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000.) δρχ. ή 2.934.702,8613 ευρώ σε ποσοστό 0,4 %,

δ) για το ποσό από 1 δισεκατομμύριο και μία (1.000.000.001) δρχ. ή 2.934.702, 8642 ευρώ μέχρι δύο δισεκατομμύρια (2.000.000.000) δρχ. ή 5.869.405,7226 ευρώ σε ποσοστό 0,3%,

ε) για το ποσό από δύο δισεκατομμύρια και μία (2.000.000.001) δρχ. ή 5.869.405,7256 ευρώ μέχρι πέντε δισεκατομμύρια (5.000.000.000) δρχ. ή 14.673.514,3066 ευρώ σε ποσοστό 0,2 %,

στ) για το ποσό από πέντε δισεκατομμύρια και μία (5.000.000.001) δρχ. ή 14.673.514,3096 ευρώ μέχρι δέκα δισεκατομμύρια (10.000.000.000) δρχ. ή 29.347.028,6133 ευρώ σε ποσοστό 0,1 %,

ζ) για το ποσό από δέκα δισεκατομμύρια και μία (10.000.000.001) δρχ. ή 29.347.028,6162 ευρώ μέχρι είκοσι δισεκατομμύρια (20.000.000.000) δρχ. ή 58.694.057,2267 ευρώ σε ποσοστό 0,05% και

η) για το ποσό πέραν των είκοσι δισεκατομμυρίων και μιας (20.000.000.001) δρχ. ή 58.694.057,2296 ευρώ σε ποσοστό 0,01%.»

3. Τα ποσά που ορίζονται στην παράγραφο 1 και τα ποσοστά που ορίζονται στην παράγραφο 2 του παρόντος μπορεί να αναπροσαρμόζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, ύστερα από γνώμη της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας. Η επόμενη αναπροσαρμογή δεν μπορεί να γίνει πριν από την 1.1.2003.

Άρθρο 38

Με την επιφύλαξη διαφορετικής ρύθμισης στον παρόντα νόμο, η ισχύς των διατάξεων του Κεφαλαίου Α΄ του παρόντος νόμου αρχίζει στις 16 Σεπτεμβρίου 2001 και των διατάξεων του Κεφαλαίου Β΄ από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 28 Μαΐου 2001

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
Α. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 29 Μαΐου 2001

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ